

A VOSZ pontosított javaslatai a vagyonadó-tervezethez

A Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetségéhez (VOSZ) folyamatosan érkeznek vállalkozói észrevételek a tervezett vagyonadóval kapcsolatban, és a szövetség ezek alapján pontosította javaslatcsomagját. Célunk változatlan: nem az, hogy a jelentős vagyonnal rendelkezők mentesüljenek a közteherviselés alól, hanem hogy olyan szabályozás születhessen, amelyben az új közteher a tényleges teherviselő képességhez igazodik, és megőrzi a Magyarországon működő vállalkozások beruházási, foglalkoztatási és növekedési lehetőségeit.

[A VOSZ október 8-án közzétett első állásfoglalásában](#) jelezte, hogy támogatja az igazságos és arányos közteherviselést, és a magyar kis- és középvállalkozások fejlődése érdekében javaslatokat tett a vagyonadó-tervezet módosítására. Egyetértünk azzal, hogy a jelentős vagyonnal nagyobb közteherviselési felelősség jár. Ugyanakkor a tervezet – a vállalati részesedések benne szereplő értékelési módja miatt – a gazdag magánszemélyek mellett a magyar vállalkozások fejlődését is kedvezőtlenül érintheti. A vállalkozásban felhalmozott vagyon jelentős része üzemépületben, gépekben, készletekben és működőtőkében testesül meg, a magas cégérték pedig önmagában nem jelent az adófizetéshez rendelkezésre álló személyes jövedelmet. A beérkezett észrevételek ezért visszatérően arra keresik a választ, hogyan teljesíthető az adókötelezettség úgy, hogy a tulajdonosnak ne kelljen a működéshez és a fejlesztéshez szükséges forrásokat kivonnia a vállalkozásából.

A működő tőke és a hazai vállalkozások megőrzése

A vállalkozói visszajelzések és szakértői elemzéseink alapján továbbra is javasoljuk, hogy a tényleges gazdasági tevékenységet és foglalkoztatást szolgáló vállalkozói vagyon célzott mentességet vagy legalább jelentős kedvezményt kapjon, az eszközök valós használatához kötött, ellenőrizhető feltételek mellett. Javaslatunk szerint tehát a céges tulajdon önmagában nem lenne elegendő a mentességhez. Fontosnak tartjuk ugyanakkor, hogy az újra befektetett nyereség, a termelékenységet javító beruházás és a munkavállalók képzése – a kedvezmények indokolatlan halmozása nélkül – érdemi elismerést kapjon az adózásban.

Új szempontként javasoljuk a beruházási célra kapott, még fel nem használt állami támogatások rendezését: ezek összege csökkentő tételként jelenjen meg a vagyonérték meghatározásánál. Így a fejlesztésre szánt támogatás nem növelné a tulajdonos vagyonadóterhét még azelőtt, hogy a beruházás megvalósulna és jövedelmet termelne. Ha a még meg nem képződött eredményt előre adó terhelné, az a vállalkozás fenntartását is nehezíthetné, és számos ígéretes, néhány év alatt megtérülő beruházás elmaradhatna – ennek elkerülése közös érdekünk.

Javasoljuk a szabályozás versenyhatásainak további vizsgálatát is. A magyar magánszemély tulajdonost terhelő éves adó a gyengébb jövedelemtermelő időszakokban vagy területeken rendszeres osztalékkivonást ösztönözhet, ami tartósan gyengítheti a hazai vállalkozások helyzetét. Olyan átlátható, egyenlő feltételekre épülő megoldást tartunk szükségesnek, amely a Magyarországon végzett valós gazdasági tevékenységet védi, és mérsékli a kényszerű cégeladás, a tőkekivonás és a külföldre település ösztönzőit. A beérkezett felvetések között szerepel az adózási célú vagyonkivitelhez kapcsolódó kilépési adó (exit tax) vizsgálata is; ennek esetleges alkalmazása külön szakmai mérlegelést igényel.

A cégértékelés kövesse a vállalkozás tényleges helyzetét

Október 8-i állásfoglalásunkban már jeleztük, hogy a képlet alapján számított cégérték eltérhet a tényleges piaci értéktől. Az új észrevételek ezt megerősítik, és segítenek pontosítani a megoldási javaslatot. A három lezárt év eredményének egyszerű átlaga egy visszaeső eredményességű vállalkozásnál tartósan túlbecsülheti a jelenlegi jövedelemtermelő képességet. Ezért javasoljuk, hogy a legutóbbi év nagyobb súllyal szerepeljen a számításban, jelentős eltérés esetén pedig legyen lehetőség az egyszeri, nem ismétlődő tételektől megtisztított, normalizált eredmény, megalapozott üzleti terv vagy független értékelés alkalmazására. Javasoljuk továbbá, hogy ha a legutóbbi lezárt üzleti év veszteséges, az adott évi adóalap megállapításakor a cégértékelési képlet saját tőkéhez kapcsolódó komponense ne kerüljön beszámításra.

Indokoltnak tartjuk az egységes, 15 százalékos tőkésítési ráta felülvizsgálatát is, mivel ugyanaz a ráta eltérő kockázatú, piaci helyzetű és kilátású vállalkozásoknál nem ad egyformán reális értéket. Javasoljuk a kockázati és kkv-sajátosságokat tükröző korrekciót, valamint az eltérő piaci érték szakmailag alátámasztott igazolásának lehetőségét. Ez különösen fontos a nehezen értékesíthető részesedéseknél, valamint a nagy értékű, de alacsony hozamú üzleti, sport-, kulturális vagy közösségi célú eszközöknél.

Az adófizetés igazodjon a ténylegesen rendelkezésre álló forrásokhoz

Tartós likviditási nehézség esetén a rövid fizetési könnyítés csak eltolhatja, sőt halmozhatja az éves terheket. Ezért többéves halasztás vagy részletfizetés lehetőségét javasoljuk, indokolt esetben a teljesítést osztalékfizetéshez, részesedésértékesítéshez vagy más, tényleges pénzbevételt eredményező eseményhez igazítva. Olyan megoldást tartunk célravezetőnek, amellyel elkerülhető az áron aluli eszközértékesítés és a működő vállalkozások felaprózódása.

A korábban kialakított üzleti és finanszírozási konstrukcióknál javasoljuk, hogy objektív likviditási vagy adósságszolgálati vizsgálathoz kötve legyen lehetőség mentességre vagy jelentős mérséklésre. Így ellenőrizhető, hogy az új adóteher a meglévő hitelek törlesztése mellett fenntartható-e. A családi vállalkozások generációváltásánál és öröklésénél a működés és a foglalkoztatás fennmaradásához kötött tartós mentesség vagy halasztás segítheti a vállalkozás továbbadását.

Külön figyelmet kérünk a mezőgazdasági termelésre. Aszály, árvíz, fagykár, járvány vagy más, el nem hárítható külső esemény esetén javasoljuk, hogy a termőföld és a termelési eszközök értéke mellett a bevételkiesést is vegyék figyelembe. Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás idő- és erőforrás-igényes folyamat, amely önmagában is jelentős terhet ró a magyar agrárvállalkozásokra. Jelentős, igazolt kár esetén a ténylegesen termelésre használt földhöz, mezőgazdasági ingatlanhoz és eszközökhöz kapcsolódó vagyonadó jelentős csökkentését javasoljuk.

Értékhatár és halmozódó közterhek

Javasoljuk az egymilliárd forintos adómentes értékhatár automatikus, éves, inflációkövető indexálását. Enélkül inflációs környezetben évről évre olyan tulajdonosok is az adózói körbe kerülhetnek, akiknek vagyona gyakorlatilag nem nőtt, és egyre nagyobb terhet jelentene a bevételt nem termelő – sőt, sok esetben jelentős fenntartási és állagmegóvási költséggel járó – vagyonelemek automatikus felértékelődése. Ugyanezen okból javasoljuk az életvitelszerűen használt egyetlen lakóingatlan teljes mentességét, de legalább jelentős kedvezményét, illetve az értékesítésig tartó adóhalasztás lehetőségét, hiszen ez az ingatlan önmagában nem termel olyan jövedelmet, amely az

adófizetést lehetővé tenné.

Javasoljuk a vagyonszerzési illeték és a vagyonadó együttes terhének rendezését is: a korábban megfizetett illeték – legalább a megfizetést követő öt-tíz éves időszakban – továbbvihető adójóváírásként legyen beszámítható. A gazdaságilag azonos helyzetek azonos kezelése érdekében a társaság által megfizetett illeték arányos figyelembevételét is indokolt biztosítani, ha az ingatlan értéke a tulajdonos részesedésén keresztül jelenik meg a vagyonadó alapjában.

Az alacsonyabb adókulcsokra és a fokozatos bevezetésre vonatkozó, október 8-i javaslatunkat továbbra is fenntartjuk. Az újabb észrevételek alapján az egymilliárd forintos mentességi határ feletti, ötmilliárd forintig terjedő sávban egy alacsony kulcs érdemi segítséget jelentene, és az eredeti tervezethez képest jóval kisebb alkalmazkodási terhet – a vagyon átstrukturálásának és feldarabolásának kényszerét – okozná. Így elkerülhetők vagy legalábbis minimalizálhatók a kedvezőtlen gazdasági hatások. A végleges mértékeket a kedvezményekkel és a többi közteherrel együtt, vállalati példákon végzett számítások alapján indokolt meghatározni; az 1–5 milliárd forintos vagyoni sávban egy 0,3–0,5 százalékos induló kulcs már jelentősen segítené a közös célok elérését.

Egyszerűbb adminisztráció és érdemi szakmai egyeztetés

Fontosnak tartjuk, hogy a rejtett tartalékokra vonatkozó adatszolgáltatás ne jelentsen automatikus többletfeladatot minden 500 millió forint feletti saját tőkével rendelkező társaság számára. Javaslataink szerint ilyen adatszolgáltatás csak az érintett közvetlen vagy közvetett tulajdonos kifejezett kérésére induljon. A rendszer alapvetően a már elérhető beszámoló- és NAV-adatbázisokra épüljön, egyértelmű útmutatással a további eljárásokhoz. Indokoltnak tartjuk az értékmeghatározáshoz igénybe vett szakértő díjából levonható összeg növelését is.

Az új felvetések megerősítik, hogy a várható költségvetési bevétel mellett érdemes számszerűsíteni a beruházási, finanszírozási és foglalkoztatási következményeket, valamint az adminisztráció, az ellenőrzés és a jogviták költségeit is. A VOSZ továbbra is közvetlen szakmai egyeztetést kezdeményez, és kéri az egyeztetésre biztosított idő meghosszabbítását. Vállalkozói közösségünk konkrét vállalati példákkal, valamint a gazdaság sokszínűségéhez és a vállalkozói szféra eltérő viszonyaihoz illeszkedő javaslatokkal kész részt venni a tervezet átdolgozásában.

Meggyőződésünk, hogy az igazságos közteherviselés akkor lehet tartósan eredményes és fenntartható, ha közben biztosítja a további közvetlen és közvetett adóbevételeket termelő és munkahelyeket teremtő vállalkozások fennmaradását és fejlődését. Ehhez szükséges a cég- és tőketulajdonosok bizalmának megőrzése, valamint a vállalkozók készségének és képességének figyelembevétele. Ebben a munkában a VOSZ partnerként áll a döntéshozók rendelkezésére.

Sajtókapcsolat:

- +36 1 414 2181
- center@vosz.hu

Eredeti tartalom: Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetsége

Továbbította: Helló Sajtó! Üzleti Sajtószolgálat

Ez a sajtóközlemény a következő linken érhető el:

<https://hellosajto.hu/?p=33737>